

som havde Ordet, tror, at jeg paa nogen Maade vilde nedsette denne høitagtede Mand, som vi her tale om, har jeg netop stærkt udtalt min fuldkomne Anerkjendelse og Høitælle for ham; men hans Ord passede netop godt til, hvad jeg udtalte, at det overhovedet var ilde, om det, at en Mand var kjendt af et enkelt Medlem, skulde have Indflydelse paa hans Pension. Vi have Gud ske Lov mange Embedsmænd, som ere ligesaa hæderlige som denne Hædersmand, men som dog faae fuldkommen saa ringe Pension. Hvad jeg har talt for, er netop det, at et enkelt Medlems Kjendskab ikke skulde have nogen Indflydelse paa Fastsættelsen af en Pension. Det kunde være krænkende for andre Mand, der ikke sit Saameget, men som i ligesaa høj Grad fortjente det.

N. P. Hansen: Jeg tror, jeg tør henvisse til, at det ikke alene er et enkelt Medlem, som anerkjender denne Mand, men det er en høj Autoritet, nemlig Hans Excellence Krigsministeren, og han havde ganske vist heller ikke indrømmet denne Mand, hvad her er indrømmet ham, uden nogle Kjendskab til hans Værdighed. Det er ganske vist, at man maa underordne sig Lovens Forskrifter mere, end man maa lade sig paavirke af sine Følelser, og at man maa iagttage hine fremfor sit Hjertes Tilfældelse baade i ordinære og tilbørlig og i ekstraordinære Tilfælde; men her er et Tilfælde, der er, tør jeg sige, saa exceptionelt, at det vilde geraade baade Repræsentationen og Samfundet til Stam, om en Mand som denne paa det sidste Trin af sit Liv skulde leve under et saa afgjort Næringstryk, som det her vilde være Tilfældet. Denne Mand skal for det Første selv erhverve sig Bopæl og dernæst under den Sygdom, hvorefter han er ramt, nemlig et apoplektisk Tilfælde, daglig have Lægetilsyn. Naar man altsaa regner Husleie, Lægeleie og den Alie Dag og Nat, han maa nyde hjemme, saalænge han lever, vil det høje Thing indse, at der kun vil blive lidt tilovers for en saadan Mand, saa jeg vil endnu en Gang paa det Bedste anbefale Thinget at stemme for dette Lovforslag.

Qvistgaard: Jeg tror, at jeg stærkt har fremhævet, at Krigsministeren i fuldt Maal har vist, hvor høit han agter Manden, ved at forelægge et Forslag for Thinget, der omtrent gaar ud paa at give ham det Dobbelte af, hvad der strengt taget tilkommer ham. Jeg tror, at der deri ligger en dyb Anerkjendelse af Mandens

Værd, og med Hensyn til Anerkjendelsen heraf, staar jo Ingen tilbage for det ærede Medlem, da vi jo gaa ind paa Forslaget. Det er kun efter min Overbevisning uheldigt, at det Kjendskab, som tilfældigvis er tilstede hos et eller flere Medlemmer, skal have Indflydelse paa en Pensjonslov.

Scholer: De Udtalelser, vi have hørt fra den ærede Landstingsmand, have virkelig overrasket mig; jeg forstaa ikke rigtig, om det er en Opposition, han vil reise imod dette Forslag. (Qvistgaard: Jeg har sagt: jeg vil stemme derfor.)

Formanden: En Samtale mellem ærede Medlemmer vil ikke være paa sin Plads.

Scholer: Thi saa vilde det gjøre mig ondt. Jeg kjender tilfældigvis ogsaa den nævnte Mand, og jeg har samme Overbevisning som min ærede Nabo, at det er en Mand, som virkelig fortjener at komme i Betragtning. Han har saadanne Fortjenester af Staten, at han bør komme i Betragtning og ydes det Bidrag, som her er tilstaaet ham. Jeg forstaa den ærede Landstingsmands Udtalelser herhen, at det er fordi den høitærede Krigsminister ikke fra først af har foreslaaet netop et saa stort Tillæg, som Lovforslaget nu omfatter, at han gjør Indvendinger mod samme. Det forekommer mig imidlertid, at dette ikke skulde være noget Motiv til at reise nogen Opposition. Jeg anser det netop for det Heldigste, naar ærede Medlemmer, som kjende en Mand's Stilling og ere overbeviste om, at han fortjener at komme mere i Betragtning, end han ellers vilde kunne komme, gjøre opmærksom herpaa, og at Krigsministeren da villig gaar ind paa en Forhøielse. Jeg veed ikke rigtig, hvorfor den ærede Landstingsmand vil reise Opposition imod dette Forslag, da han dog erklaerer at ville stemme for det.

Formanden: Jeg tror ikke, at ærede Medlemmer ville behøve at fortsætte denne Forhandling. Naar den kommer i Tidenden, vilde De se, at der er nogen Misforstaaelse tilstede, saa at en Fortsættelse af Forhandlingen er uønskelig.

Krigsministeren: Naar Forslag til extraordinære Pensjonsforhøielse udarbejdes, er det naturligt, at de Ministerier, som have dermed at